

USVOJENI TEKSTOVI

P8_TA(2016)0375

Gobalni ciljevi i obveze EU-a povezani s prehranom i sigurnošću opskrbe hranom u svijetu

Rezolucija Europskog parlamenta od 5. listopada 2016. o sljedećim koracima za ostvarivanje globalnih ciljeva i obveza EU-a povezanih s prehranom i sigurnošću opskrbe hranom u svijetu (2016/2705(RSP))

Europski parlament,

- uzimajući u obzir Opću deklaraciju o ljudskim pravima iz 1948., a posebno njezin članak 25., kojim se pravo na hranu priznaje kao dio prava na primjeren životni standard,
- uzimajući u obzir Međunarodni pakt o gospodarskim, socijalnim i kulturnim pravima, a posebno njegov članak 11., kojim se priznaje „pravo na životni standard [...], uključujući odgovarajuću prehranu” kao i „temeljno pravo [...] na slobodu od gladi”,
- uzimajući u obzir Fakultativni protokol uz Međunarodni pakt o gospodarskim, socijalnim i kulturnim pravima usvojen 2008., kojim je pravo na hranu postalo provedivo na međunarodnoj razini,
- uzimajući u obzir Rimsku deklaraciju o svjetskoj sigurnosti opskrbe hranom, koju je Organizacija UN-a za prehranu i poljoprivredu (FAO) usvojila na svjetskom sastanku na vrhu o hrani u Rimu 1996.,
- uzimajući u obzir smjernice o pravu na hranu koje je FAO usvojio 2004., a kojima se državama daju upute za ispunjavanje obveza s obzirom na pravo na hranu,
- uzimajući u obzir studiju FAO-a naslovljenu „Gubitak hrane i rasipanje hrane u svijetu”, objavljenu 2011., u kojoj se nalaze točne informacije o količini hrane koja se svake godine baci i izgubi,
- uzimajući u obzir Drugu međunarodnu konferenciju o prehrani, održanu u Rimu od 19. do 21. studenoga 2014., i njezine zaključne dokumente, Rimsku deklaraciju o prehrani i Okvir djelovanja za sigurnost opskrbe hranom i ishranu u dugotrajnim krizama,
- uzimajući u obzir inicijativu o sigurnosti opskrbe hranom iz L'Aquile, koju je 2009. donijela skupina G8,
- uzimajući u obzir Pokret za poboljšanje prehrane (SUN), čiji je cilj iskoristiti sposobnost i volju međunarodnih dionika za podupiranje nacionalnih inicijativa pod

- vodstvom vlada te njihovih prioriteta u vezi s rješavanjem problema pothranjenosti,
- uzimajući u obzir rezoluciju 65.6 o sveobuhvatnom provedbenom planu za prehranu majki, dojenčadi i male djece, koju je 2012. donijela Svjetska zdravstvena skupština,
 - uzimajući u obzir program glavnog tajnika UN-a pod nazivom „Nula gladi” koji je pokrenut na sastanku Rio+20 i u kojem se vlade, civilno društvo, vjerske zajednice, privatni sektor i istraživačke institucije pozivaju na ujedinjenje kako bi stali na kraj gladi te iskorijenili najgore oblike malnutricije,
 - uzimajući u obzir rezoluciju Opće skupštine UN-a A/RES/70/259 od 1. travnja 2016. naslovljenu „Desetljeće djelovanja UN-a u području ishrane (2016. – 2025.)”, kojoj je cilj pokrenuti pojačane aktivnosti za iskorjenjivanje gladi i malnutricije diljem svijeta te osigurati univerzalni pristup zdravijoj i održivijoj prehrani za sve ljude, bez obzira na to tko su i gdje žive,
 - uzimajući u obzir rezoluciju Opće skupštine UN-a A/RES/70/1 od 25. rujna 2015., naslovljenu „Promijeniti svijet: program održivog razvoja do 2030.”,
 - uzimajući u obzir ciljeve održivog razvoja te njihovu međusobnu povezanost i integriranost, osobito 1. cilj (okončanje siromaštva u svim njegovim oblicima svagdje u svijetu), 2. cilj (iskorjenjivanje gladi, postizanje sigurnosti opskrbe hranom i poboljšane prehrane te promicanje održive poljoprivrede) i 12. cilj (jamčenje održivih obrazaca potrošnje i proizvodnje),
 - uzimajući u obzir Partnerstvo iz Busana za učinkovitu razvojnu suradnju, sklopljeno 1. prosinca 2011.¹, a posebno njegov stavak 32., u kojem se upućuje na potrebu za „prepoznavanjem središnje uloge privatnog sektora u unapređenju inovacija, stvaranju bogatstva, prihoda i radnih mjesta, uporabi domaćih resursa i pridonosenju smanjenju razine siromaštva” (1. cilj održivog razvoja),
 - uzimajući u obzir članak 21. Ugovora o Europskoj uniji, u kojem stoji da vanjsko djelovanje EU-a mora doprinositi ciljevima održivog razvoja, poštovanju ljudskih prava i jednakosti spolova,
 - uzimajući u obzir članak 208. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, kojim se potvrđuje da Unija mora uzimati u obzir ciljeve razvojne suradnje u politikama koje provodi, a koje bi mogle utjecati na zemlje u razvoju,
 - uzimajući u obzir Konvenciju o pomoći u hrani, koju je Europska unija ratificirala 13. studenoga 2013.,
 - uzimajući u obzir Pakt o globalnoj prehrani za rast, koji je podržan na sastanku na vrhu „Prehrana za rast” u Londonu 8. lipnja 2013.,
 - uzimajući u obzir komunikaciju Komisije od 3. listopada 2012. naslovljenu „Pristup EU-a za ostvarivanje otpornosti: pouka iz krize u vezi sa sigurnošću hrane” (COM(2012)0586),
 - uzimajući u obzir komunikaciju Komisije od 12. ožujka 2013. naslovljenu „Poboljšanje

¹ <http://www.oecd.org/development/effectiveness/49650173.pdf>

prehrane majki i djece u sklopu vanjske pomoći: okvir politike EU-a” (COM(2013)0141) i zaključke Vijeća o sigurnosti opskrbe hranom i prehrane u okviru vanjske pomoći od 28. svibnja 2013.,

- uzimajući u obzir Akcijski plan za prehranu koji je 2014. donijela Europska komisija, u kojem se iskazuje obveza da se broj djece mlađe od pet godina koja su zaostala u rastu zbog pothranjenosti do 2025. smanji za sedam milijuna ([SWD\(2014\)0234](#)),
- uzimajući u obzir prvo izvješće o napretku Akcijskog plana Komisije za prehranu,
- uzimajući u obzir izvješće Komisije upućeno Europskom parlamentu i Vijeću od 2. prosinca 2014. naslovljeno „Provedba obveza EU-a u području politike za sigurnost opskrbe hranom i ishrane: prvo dvogodišnje izvješće” (COM(2014)0712),
- uzimajući u obzir zajedničku globalnu ocjenu EU-a, FAO-a i Svjetskog programa za hranu (WFP) iz ožujka 2016., naslovljenu „Globalna analiza stanja sigurnosti opskrbe hranom i prehrane u žarištima krize opskrbe hranom”,
- uzimajući u obzir Dobrovoljne smjernice Odbora za pouzdanost opskrbe hranom u svijetu od 11. svibnja 2012. o odgovornom upravljanju zemljišnim, ribarstvenim i šumskim resursima u kontekstu nacionalne sigurnosti opskrbe hranom,
- uzimajući u obzir Okvir djelovanja za sigurnost opskrbe hranom i ishranu u dugotrajnim krizama (FFA)¹,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 7. lipnja 2016. o Novom savezu za sigurnost opskrbe hranom i ishranu²,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 27. rujna 2011. o političkom okviru EU-a za pomoć zemljama u razvoju pri suočavanju s izazovima sigurnosti opskrbe hranom³,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 27. studenoga 2014. o pothranjenosti i malnutriciji djece u zemljama u razvoju⁴,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 30. travnja 2015. o Svjetskoj izložbi Expo 2015. u Milanu: hranjenje planeta – energija za život⁵,
- uzimajući u obzir milanski Pakt o politici prehrane u urbanim sredinama od 15. listopada 2015.⁶, koji je predložilo Gradsko vijeće Milana i potpisalo 113 gradova u svijetu, a koji je podnesen glavnom tajniku UN-a Ban Ki-moonu i u kojem se ističe središnja uloga gradova u stvaranju politike o hrani,
- uzimajući u obzir pitanje Komisiji o sljedećim koracima za ostvarivanje globalnih

¹ FAO (2015.) Okvir djelovanja za sigurnost opskrbe hranom i ishranu u dugotrajnim krizama (FFA).

² Usvojeni tekstovi, P8_TA(2016)0247.

³ SL C 56E, 26.2.2013., str. 75.

⁴ SL C 289, 9.8.2016., str. 71.

⁵ SL C 346, 21.9.2016., str. 88.

⁶ <http://www.foodpolicymilano.org/wp-content/uploads/2015/10/Milan-Urban-Food-Policy-Pact-EN.pdf>

ciljeva i obveza EU-a povezanih s prehranom i sigurnošću opskrbe hranom u svijetu (O-000099/2016 – B8-0717/2016),

- uzimajući u obzir prijedlog rezolucije Odbora za razvoj,
 - uzimajući u obzir članak 128. stavak 5. i članak 123. stavak 2. Poslovnika,
- A. budući da se u okviru 2. cilja održivoga razvoja i zadaća povezanih s njime glad i malnutricija nastoje iskorijeniti do 2030. godine, i to pružanjem mogućnosti maloposjednicima i povećanjem njihove produktivnosti, te ostvarenjem održivih poljoprivrednih i prehrambenih sustava otpornih na klimatske promjene, sposobnih za prehranjivanje svjetskog stanovništva koje će prema očekivanjima do 2030. dosegnuti 8,5 milijardi osoba, pritom štiteći biološku raznolikost, okoliš te dobrobit i interese maloposjednika;
 - B. budući da su mali poljoprivrednici zahvaljujući svojim ulaganjima i proizvodnji najveći akteri u privatnom sektoru u području poljoprivrede, sigurnosti opskrbe hranom i prehrane;
 - C. budući da se ljudsko pravo na hranu može u potpunosti ostvariti tek kad se drastično smanji siromaštvo i nejednakost, kad se osigura jednakost i kad se poveća otpornost na šokove, posebice uspostavljanjem mreža socijalne zaštite koje se temelje na pravima te jamčenjem potpunog sudjelovanja ugroženih skupina i sigurnog pristupa zemljištu i kontrole nad njim te upravljanja resursima i drugim proizvodnim sredstvima za maloposjednike i nomadske zajednice;
 - D. budući da je industrijska poljoprivredna proizvodnja dovela do povećanih emisija stakleničkih plinova i proširenja monokultura te time do znatnog gubitka agrobiološke raznolikosti i ubrzanja erozije tla, dok su obiteljski i mali poljoprivrednici pokazali sposobnost da pružaju diversificirane proizvode i povećavaju održivu proizvodnju hrane agroekološkim praksama;
 - E. budući da je napredak u smanjenju malnutricije postignut, no i dalje se odvija prespora i nejednako, te da trenutačno 795 milijuna ljudi u svijetu nema dovoljno hrane za normalan, aktivan život; budući da svaki treći čovjek pati od nekog oblika pothranjenosti;
 - F. budući da je 2012. Svjetska zdravstvena skupština podržala šest globalnih ciljeva u vezi s prehranom do 2025., koji obuhvaćaju smanjenje broja slučajeva zaostajanja u rastu djece mlađe od pet godina za 40 %, smanjenje broja slučajeva anemije u žena reproduktivne dobi za 50 %, smanjenje broja slučajeva niske porođajne težine za 30 %, prevenciju širenja dječje pretilosti, povećanje stope prehrane djece isključivo majčinim mlijekom tijekom prvih šest mjeseci za najmanje 50 % te smanjenje broja slučajeva gubitka tjelesne mase u djece na manje od 5 %;
 - G. budući da je dojenje najprirodniji i najbolji izvor hrane za novorođenčad i malu djecu, posebno u zemljama u razvoju, ali se još uvijek u dovoljnoj mjeri ne primjenjuje zbog neznanja ili kulturnih predrasuda o toj praksi;
 - H. budući da se EU na sastanku na vrhu „Prehrana za rast” 2013. obvezao na smanjenje broja slučajeva zaostajanja djece u rastu za najmanje 7 milijuna do 2025. te da je obećao 3,5 milijardi EUR za taj cilj u razdoblju od 2014. do 2020.;

- I. budući da nedostatan unos hrane tijekom prvih 1000 dana djetetova života ima ozbiljne zdravstvene, socijalne i ekonomske posljedice te da svako šesto dijete u svijetu pati od nedovoljne težine, 41 milijun djece mlađe od pet godina pati od prekomjerne težine ili pretilosti, a malnutricija je uzrok približno 45 % smrtnih slučajeva djece mlađe od pet godina, što podrazumijeva nepotreban gubitak oko 3 milijuna mladih života godišnje; budući da kronična pothranjenost pogađa oko 161 milijun djece u svijetu;
- J. budući da su žene češće podložne manjku nutrijenata koji sa sobom nosi niz teških posljedica poput, među ostalim, smanjenja njihove produktivnosti i sposobnosti da uzdržavaju obitelj, čime se ponavlja međugeneracijski ciklus malnutricije;
- K. budući da se očekuje da će do 2030. svjetsko stanovništvo dosegnuti 8,5 milijardi osoba;
- L. budući da su djelotvorne mjere za borbu protiv gomilanja obradivih površina u zemljama u razvoju, među ostalim s pomoću konkretnih mogućnosti kojima se osigurava zaštita posjeda zemljišta, ključne za postizanje globalnih ciljeva i obveza EU-a u vezi s prehranom i sigurnošću opskrbe hranom u svijetu;
- M. budući da su pothranjenost i oskudna prehrana daleko najveći čimbenici rizika odgovorni za globalni teret bolesti;
- N. budući da borba protiv malnutricije podrazumijeva izradu održive poljoprivredne politike koja daje prednost diversifikaciji usjeva radi snabdijevanja hranom bogatom nutrijentima i diversifikacije načina prehrane; budući da su, u tom smislu, nadzor i vlasništvo nad sjemenom te njegova cjenovna pristupačnost od ključne važnosti za prehrambenu sigurnost malih i obiteljskih poljoprivrednika;
- O. budući da ostvarenje prava na hranu ovisi, među ostalim, o pristupu zemljištu i drugim proizvodnim resursima;
- P. budući da bi trgovinski sporazumi o ulaganju mogli imati negativan učinak na sigurnost opskrbe hranom i malnutriciju ako se zbog davanja u zakup ili prodaje obradivog zemljišta privatnim ulagačima lokalnom stanovništvu uskrati pristup proizvodnim resursima koji su im nužni za život ili ako se zbog njih velika količina hrane izveze i proda na međunarodnim tržištima, čime bi se povećala ovisnost države izvoznice o fluktuaciji cijena robe na međunarodnim tržištima, kao i njezina ugroženost tom fluktuacijom;
- Q. budući da je zbog proizvodnje biogoriva došlo do novog pritiska na globalni prehrambeni sustav s obzirom na to da se s njime natječe u pogledu pristupa zemljištu i vodi;
- R. budući da neodrživa proizvodnja mesa negativno utječe na sigurnost opskrbe hranom; budući da se trećina svjetskih žitarica koristi kao hrana za životinje, dok je širenje pašnjaka i usjeva prehrambenih kultura jedan od glavnih uzroka krčenja šuma, posebice u Južnoj Americi¹;

¹ Izvori: Izvješće posebnog izvjestitelja o pravu na hranu Oliviera De Schuttera od 24. siječnja 2014., http://www.srfood.org/images/stories/pdf/officialreports/20140310_finalreport_en.pdf

- S. budući da je 240 milijuna ljudi u 45 zemalja s niskim prihodima i/ili u zemljama zahvaćenima sukobima suočeno s nemogućnošću zadovoljenja potreba za hranom i vodom te da je 80 milijuna pogođeno nestašicom hrane, od kojih se 41,7 milijuna nalazi u toj situaciji zbog El Niña, čiji je intenzitet 2016. bio najjači u posljednjih nekoliko desetljeća;
- T. budući da prema UNICEF-u svakog dana 2000 djece mlađe od pet godina umire od bolesti koje su uzrokovane zagađenom vodom i budući da na polovici bolničkih kreveta u svijetu leže pacijenti koji boluju od bolesti uzrokovanih lošom kvalitetom pitke vode;
- U. budući da će do 2050. godine 70 % svjetskoga stanovništva živjeti u gradovima i da će prehrana sve više postajati pitanje koje zahtijeva odgovor i na globalnoj i na lokalnoj razini;
- V. budući da je sigurnost prehrane ključan preduvjet za održiv i uključiv rast s obzirom na to da ekonomske posljedice malnutricije mogu podrazumijevati gubitak od oko 10 % BDP-a godišnje te budući da prema Globalnom izvješću FAO-a o prehrani svaki dolar potrošen na poboljšanje prehrane donosi povrat od 16 dolara;
- W. budući da privatizacija sjemena preko klauzula o pravu na intelektualno vlasništvo i genetski modificiranih organizama prijeti prehrambenoj neovisnosti zemalja;
- ponovno potvrđuje važnost istinski koordiniranog i ubrzanog djelovanja među globalnim, nacionalnim, lokalnim, vladinim, nevladinim i privatnim akterima, pa i tijelima znanstvenog i industrijskog istraživanja, te među donatorima, radi tematiziranja pitanja malnutricije kako bi se ostvario Program održivog razvoja do 2030. (dalje u tekstu: Program do 2030.) i ispunio 2. cilj održivog razvoja koji se odnosi na iskorjenjivanje gladi; potiče međunarodnu zajednicu, EU i zemlje u razvoju da se uzdrže od izrade strategija za prehranu utemeljenih isključivo na unosu kalorija i prepisivanja lijekova (kao što su dodaci prehrani) te da umjesto toga prionu na rješavanje temeljnih uzroka gladi i malnutricije; u tom pogledu naglašava veze između poljoprivrede, načina prehrane i zdravlja;
 - napominje da dojena djeca u zemljama u razvoju petnaest puta rjeđe umiru od upale pluća i jedanaest puta manje umiru od dijareje od djece koja nisu dojena;
 - poziva Komisiju, Vijeće, države članice i međunarodnu zajednicu, kao i vlade zemalja u razvoju, da odmah mobiliziraju dugoročna financijska ulaganja u sigurnost opskrbe hranom i prehrane te održivu poljoprivredu i da unaprijede sigurnost opskrbe hranom i prehranu poboljšanim upravljanjem i odgovornošću te sistemskim politikama o hrani i prehrani koje se temelje na pravima i uzimaju u obzir s jedne strane rodnu dimenziju, održivu poljoprivredu, korištenje zemljišta i pristup zemljištu, vodu, sanitarne usluge i higijenu te s druge strane stvaranje i širenje uključivih mreža socijalne zaštite temeljenih na materijalnim pravima, posebno namijenjenih za najugroženije i marginalizirane skupine;
 - ističe potrebu za rješavanjem sistemskih problema zbog kojih se javlja oskudna prehrana u svim svojim oblicima; sa zabrinutošću primjećuje da je promicanje poljoprivrede orijentirane na izvoz u prošlosti naštetilo obiteljskim poljoprivrednim gospodarstvima koja proizvode prehrambene kulture za lokalnu potrošnju; smatra da su ponovna ulaganja u lokalnu proizvodnju hrane, usmjerena ponajprije na male

proizvođače hrane i agroekološke prakse, ključan uvjet za uspjeh prehrambenih strategija; smatra da je jednako važno da se uspostave programi socijalne zaštite kako bi se svima u svakom trenutku omogućio pristup hrani bogatoj nutrijentima;

5. sa zabrinutošću napominje da trećina hrane proizvedene na svijetu – otprilike 1,3 milijarde tona – završi u smeću; primjećuje da se najviše hrane baca u Sjevernoj Americi i Oceaniji, i to gotovo 300 kg po osobi; napominje da se u Europskoj uniji godišnje baci ukupno 88 milijuna tona hrane, a 842 milijuna ljudi na svijetu (12 % svjetskog stanovništva) živi u gladi; naglašava da je potrebno prilagoditi sve prehrambene sustave kako bi se eliminiralo bacanje ili rasipanje hrane;
6. potiče Komisiju i države članice da u svojim aktivnostima vode računa o usklađenosti politika u interesu razvoja te da u skladu s tim razmotre posljedice svojih trgovinskih, poljoprivrednih, energetske i drugih politika za globalnu sigurnost opskrbe hranom;
7. duboko žali zbog gomilanja obradivih površina koje provode strani ulagači i koje pogađa male poljoprivrednike i doprinosi nesigurnosti opskrbe hranom i siromaštvu na lokalnoj, regionalnoj i nacionalnoj razini;
8. poziva međunarodnu zajednicu i EU da radi smanjenja broja slučajeva zaostajanja u rastu i malnutricije surađuju sa zemljama kako bi podržali definiranje i provedbu izvedivih i ambicioznih nacionalnih ciljeva u području prehrane koji su prilagođeni kontekstu i koji su u skladu s ciljevima održivog razvoja; potiče Komisiju i delegacije EU-a da usvajaju usklađene državne strategije i pristupe o prehrani i sigurnosti opskrbe hranom te da potiču unaprjeđenje njihova praćenja i odgovornosti partnerskih zemalja za njihovu provedbu;
9. poziva EU i međunarodnu zajednicu da u cijelom svijetu promiču „pravo na dojenje” te da ističu važnost dojenja u informativnim kampanjama o zdravlju majki i djece;
10. poziva države članice i institucije EU-a da ulože sve napore u podizanje razine osviještenosti europskih građana o trajnom problemu pothranjenosti u svijetu, koji posebno pogađa djecu i žene;
11. naglašava da bi u sklopu mjera protiv pothranjenosti prednost trebalo dati lokalnoj proizvodnji hrane i naglašava važnost davanja podrške malim poljoprivrednicima i poljoprivrednicama u proizvodnji hrane; poziva EU da u sklopu svoje globalne strategije za prehranu zemljama u razvoju i malim poljoprivrednicima pomaže u razvijanju lokalnih tržišta i pristupa njima, lokalnih lanaca vrijednosti te lokalnih postrojenja za preradu hrane, u kombinaciji s trgovinskim politikama kojima se takva nastojanja podupiru;
12. naglašava da je, u okolnostima u kojima konvencionalnu poljoprivredu karakterizira sadnja monokultura, prijelaz sa sustava mješovitih kultura na pojednostavljene sustave temeljene na žitaricama u mnogim zemljama u razvoju doprinio malnutriciji zbog nedostatka mikronutrijenata; poziva EU da se u skladu s preporukama posebnog izvjestitelja UN-a o pravu na hranu obveže da će učiniti radikalni zaokret prema agroekologiji, što je način na koji se zemlje same mogu prehraniti i poboljšati prehranu baveći se istovremeno izazovima klimatskih promjena i siromaštva; posebice poziva EU i vlade zemalja u razvoju da podupru genetsku raznolikost kultura, i to uspostavljanjem lokalnih sustava razmjene sjemena, propisima o sjemenu usklađenim s Međunarodnim

ugovorom o biljnim genetskim resursima za hranu i poljoprivredu te ulaganjem u širok raspon hranjivih, lokalnih i sezonskih prehrambenih kultura, u skladu s kulturnim vrijednostima;

13. naglašava da je gomilanje obradivih površina, do kojeg dolazi zbog stjecanja velikih zemljišnih površina u zemljama u razvoju, nova prijetnja sigurnosti opskrbe hranom i prehrani; zahtijeva da Komisija poduzme konkretne mjere radi borbe protiv gomilanja obradivih površina i da donese akcijski plan za borbu protiv te prakse te da se pobrine za djelotvornu provedbu Smjernica FAO-a o zemljištu;
14. potiče EU da u skladu s načelom usklađenosti politika u interesu razvoja ukine javne poticaje za proizvodnju biogoriva iz usjeva;
15. naglašava da je razina ulaganja u prehranu u suštini i dalje nedostatna s obzirom na to da su intervencije koje se konkretno odnose na prehranu u 2014. dobile samo 0,57 % globalne službene razvojne pomoći, što je dovoljno za samo 1,4 % ukupnih potreba;
16. od Komisije očekuje da poštuje svoju obvezu da će uložiti 3,5 milijardi EUR kako bi se broj slučajeva zaostajanja djece u rastu smanjio za najmanje 7 milijuna do 2025.; ističe da je od 3,5 milijardi EUR koje je Komisija obećala samo 400 milijuna EUR namijenjeno za potporu intervencijama koje se konkretno odnose na prehranu, dok je preostala 3,1 milijarda EUR predviđena za intervencije kojima se utječe na hranu i prehranu i koje obuhvaćaju područja povezana s time, kao što je poljoprivreda, sigurnost opskrbe hranom, rod, opskrba vodom, sanitarne usluge, higijena i obrazovanje, ali koje ne rješavaju nužno neposredne uzroke dječje pothranjenosti;
17. naglašava da zaostajanje u rastu, koje se mjeri kao premala visina djeteta za njegovu dob te je prouzročeno kroničnom nedostatnom prehranom i opetovanim infekcijama tijekom prvih 1000 dana života, sprječava normalan rast i razvoj te je jedna od najvećih prepreka ljudskom razvoju;
18. poziva Komisiju i Vijeće da se pobrinu za političko vodstvo EU-a te da na globalnoj i regionalnoj sceni promiču ostvarivanje međunarodno dogovorenih, jasnih i ambicioznih ciljeva o prehrani; potiče delegacije EU-a i Komisiju da usvajaju usklađene državne strategije o prehrani i sigurnosti opskrbe hranom te da u suradnji s partnerskim zemljama uvrste ciljeve o prehrani na svjetskoj razini u sve relevantne razvojne programe i strategije zemalja;
19. poziva EU da se pobrine za održive sustave proizvodnje hrane i da provodi otporne poljoprivredne prakse kojima se povećava produktivnost i proizvodnja, da se pobrine za sprječavanje narušavanja trgovine na svjetskim poljoprivrednim tržištima u skladu s mandatom kruga pregovora u Dohi te da najugroženije zemlje integrira u globalno trgovinsko tržište kako bi se pristupilo rješavanju problema nesigurnosti opskrbe hranom;
20. smatra da pri reviziji financijskog okvira Unije treba imati na umu da će zbog većeg pritiska na resurse sigurnost hrane i sigurnost opskrbe hranom narednih godina predstavljati izazov; dodaje da bi to moglo poslužiti u borbi protiv trenda malnutricije u zemljama izvan EU-a i u državama članicama;
21. uviđa da u okviru održivih poljoprivrednih politika i zdravstvenih sustava treba

pristupiti rješavanju problema zaostajanja u rastu, ali i drugim manifestacijama malnutricije, kao što su gubitak tjelesne mase (mala težina u odnosu na visinu) i manjak mikronutrijenata; ističe da je učestalost gubitka tjelesne mase u južnoj Aziji toliko visoka (nešto manje od 15 %) da se približava pragu ozbiljnog javnozdravstvenog problema;

22. naglašava da humanitarnu pomoć namijenjenu za rješavanje problema gubitka tjelesne mase treba dopuniti strategijama Komisije kojima se povezuju humanitarne i razvojne intervencije; potiče Komisiju da bez odgađanja doista odredi doprinos razvojnih programa za novu konkretnu obvezu i cilj suzbijanja problema gubitka tjelesne mase u djece mlađe od pet godina;
23. ističe važnost promicanja obrazovnih programa u području prehrane u školama i lokalnim zajednicama;
24. poziva Komisiju da utvrdi jasan politički okvir za povećanje potpore nacionalnim mrežama socijalne zaštite, u skladu s nacionalnim, regionalnim i međunarodnim obvezama, za koje se u brojnim zemljama pokazalo da su ključna sredstva za povećanje otpornosti i smanjenje pothranjenosti;
25. ističe da dojenje, kao najprirodniji i najbolji izvor hrane za novorođenčad i malu djecu, treba zajamčiti pružanjem istinske potpore ženama u smislu osiguravanja prikladne prehrane i dobrih radnih uvjeta te mreža društvene i obiteljske potpore, kao i prava na plaćeni rodiljni dopust;
26. naglašava da je potrebno dodatno ulaganje procijenjeno na 7 milijardi USD godišnje kako bi se ostvarili globalni ciljevi u pogledu smanjenja broja slučajeva djece koja zaostaju u rastu i anemije u žena te povećanja stope dojene djece, te da bi se tim ulaganjem spasilo 3,7 milijuna dječjih života te smanjio broj slučajeva djece zaostale u rastu za najmanje 65 milijuna, a broj slučajeva anemije u žena bio bi za 265 milijuna manji nego 2015.;
27. poziva Komisiju da odlučnije preuzme vodeću ulogu u području sigurnosti opskrbe hranom i prehrane, i to povećanjem svojih obveza time što će preuzeti dodatnu obvezu u vrijednosti od 1 milijarde EUR za intervencije koje se konkretno odnose na prehranu kako bi se postigli ciljevi Svjetske zdravstvene skupštine i održivog razvoja u vezi s prehranom, te donošenjem jasne strategije za implementaciju i integraciju tih ciljeva u svoje planove i politike, kao i izradom jasnog plana za dodjelu obećanih sredstava za razdoblje od 2016. do 2020.;
28. poziva Komisiju i donatore Pokreta za poboljšanje prehrane (SUN) da nastave redovito izvještavati o postignutom napretku u okviru obveza prehrane za rast, koristeći se zajedničkim metodološkim pristupom praćenja resursa koji je dogovoren na sastanku mreže SUN u Lusaki 2013.;
29. naglašava da sve politike EU-a moraju biti usklađene s načelom usklađenosti politika u interesu razvoja; stoga poziva da se trgovinskom i razvojnom politikom EU-a poštuje politički prostor i prostor za gospodarske politike zemalja u razvoju kako bi one mogle provesti politike koje su nužne za promicanje održivog razvoja i dostojanstvo njihova stanovništva, uključujući prehrambenu neovisnost, poštujući pritom pravo lokalnih proizvođača hrane da imaju kontrolu nad svojim zemljištem, sjemenom i vodom te

odbacujući privatizaciju prirodnih resursa;

30. poziva na izradu posebnih pokazatelja za provedbu akcijskog plana EU-a, pa i pokazatelja za praćenje troškova povezanih s intervencijama kojima se utječe na sigurnost opskrbe hranom i prehranu i intervencijama koje se konkretno odnose na prehranu, tako da se poboljša osnovni kodeks za prehranu Odbora OECD-a za razvojnu pomoć te izradi marker tog Odbora za intervencije kojima se utječe na sigurnost opskrbe hranom i prehranu; u tom pogledu inzistira na potrebi da se uvedu stroge mjere praćenja i odgovornosti, čime bi se zajamčila transparentnost i djelotvorno praćenje napretka;
31. poziva Komisiju da podupre male poljoprivrednike u eksperimentiranju s otpornijim i produktivnijim poljoprivrednim praksama te uvođenju takvih praksi (koje zadovoljavaju kriterije prilagođenosti klimatskim promjenama i koje su utemeljene na agroekologiji), kojima se pomaže u poništavanju učinka propadanja okoliša i poboljšava pouzdanost i dostatnost životnih prihoda od poljoprivrede, što je nužan uvjet za unaprjeđenje sigurnosti opskrbe hranom i prehrane;
32. ističe činjenicu da je pravo na vodu komplementarno pravu na hranu i da rezolucija UN-a iz 2010. još uvijek nije rezultirala odlučnim mjerama kojima bi se pravo na vodu zajamčilo kao ljudsko pravo;
33. ističe koliko je važno surađivati s poljoprivrednicima na jamčenju cjenovno pristupačnih i poboljšanih sorti usjeva prilagođenih lokalnim uvjetima te uspostaviti otporne i receptivne kapacitete za proizvodnju sjemena u domaćem vlasništvu koji mogu biti samoodrživi, a ne ovisiti o financiranju donatora;
34. poziva EU i njezine države članice da ne podrže GMO usjeve prilikom ispunjavanja svojih obveza o prehrani i sigurnosti opskrbe hranom u svijetu;
35. poziva Komisiju te druge donatore i tijela da unaprijede prikupljanje raščlanjenih i sveobuhvatnih podataka o čimbenicima koji utječu na prehranu kako bi mogli bolje planirati buduće aktivnosti;
36. inzistira na potrebi da se primijeni holistički pristup izazovu pothranjenosti koji zahtijeva djelovanja u širokom rasponu ekonomskih i socijalnih sektora; stoga naglašava važnost višedioničkih partnerstava i ključnu ulogu privatnog sektora u poboljšanju sigurnosti opskrbe hranom i jačanju intervencija koje se konkretno odnose na prehranu, ponajprije inovacijama i ulaganjima u održivu poljoprivredu te poboljšanjem socijalnih, ekonomskih i ekoloških praksi u poljoprivrednim i prehranbenim sustavima;
37. poziva Komisiju da među donatorima nastavi djelovati kao pobornica iskorjenjivanja malnutricije tako što će ubrzati aktivnosti radi ispunjenja svojih obveza te se zagovaranjem i potporom pobrinuti za provjeru napretka u ispunjavanju obveza u okviru „Prehrane za rast” iz 2013. i pozvati na preuzimanje dodatnih obveza u pogledu doprinosa smanjenju jaza u financiranju prehrane;
38. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju proslijedi Vijeću, Komisiji, vladama i parlamentima država članica, Afričkoj uniji, Organizaciji za prehranu i poljoprivredu i Svjetskoj zdravstvenoj organizaciji.

